

943116

Namn 		Ämne Svenska		Ark nr	
Klass 9A	Skrivpl. nr	Skrivn. dag	Poäng Max Medel	Rättad den	Lärare 
			Uppnådda		Inlämnad kl.

Mina skolor

12.10

Under mina tre första år i grundskolan, alltså

klass ett, två och tre. Där var hela klassen som en

mb

familj. Alla trivdes ihop lekte tillsammans, hela

klassen spela boll med varandra det var underbart.

När jag tänker tillbaka till de tiderna gör jag det
med ro, glädje och ett leende. Det var som en familj

som trivdes bländande med varandra.

Sedan kom det man inte vill tänka på, då man

hade så himla shoj. Nämligen skolbytet. Jag ~~och~~

och två andra av mina vänner från de tre första

åren av grundskola skulle byta. ~~Att~~ Anledningen

var det rostiga svenska språket som användes

i vår första skola. Eftersom nästan var enda elev

var från utländsk härkomst så förstod man att en

vidare fortsättning i skolan med en majoritet av personer

från ~~ett~~ invandrar ursprung skulle ge en svag svenska.

Jag och mina två kamrater såg fram emot att

			Anne			Ark nr		
Klass	Skrivpl. nr	Skrivn. dag	Poäng		Rättad den	Lärare	Betyg	införd kl.
			Max	Model	Uppnådda			

skolan var stor. // Hur som helst kom vi till en helt
 ny klass, där alla var svensker som talade suveränt
 med en fantastisk accent. Det dröjde evigheter
 innan vi smälte in i den nya främnande klassen.
 Och vi smälte inte in i rätt riktning. Det var
 sannerligen hatisk stämning i tre hela år av
 tjaffs, bråk, slagsmål och oerhörda fiendtligheter.
 knytnävarna kunde inte hållas i styr. Det var slag
 och sparkar varje dag där till och med lärarna
 var med i slagsmålen. Det var otroliga händelser som
 inte går att beskriva med ord. Då och då var det
 till och med så att lärarna deltog med trakasserings
 En av mina vänner delade ut en spark till en av
 lärarna så att polisererna var i skolan. Det var extrema
 ord som lärarna fick mot sig. Det var tre personer
 mot resten av klassen och så var det varje dag
 i tre år. De flesta av slagsmålen var i fotbolls-

planen då alla hade intresse att titta på fotboll.

Blodet från ansiktet bara rann ner för en av mina

vänner i bollplanen och spåret av den röda

färgen rann ner klart och tydligt. Det var

hemskt att se sånt. De vissa stunder var det

så att jag drabbade samma med en annan varje

dag i en hel månad. Det var riktigt mobbing-

stämningar i den skola vi kom till. En speciallärare

fick komma in men mycket hjälp blev det inte.

Enda gångerna för jag och mina två kompisar

kom överens med klassen var då vi slogs ihop och

gick till angrepp mot grannskolan. Vi hade

våra slöjd-jaktarmer där och varje gång

vi var där utartade det i bråk.

Då jag och mina två kompisar sedan barnsben

kom till skolan var det inte för att bry sig

om något i klassen för det händes kränkande

liksom i alla andra skolor där vi gick.

och hänskrattade tillsammans med de andra eleverna.

Utan, vi gick dit för att spela fotboll och slåss. Det var vissa stunder då det var jättest runt skolan för att få tag i en person och låsa upp honom. Allt handlade om rasism då eleverna själva skrek ut "vi är rasister mot er"! Det var som om vi kom till en helt ny värld, från en trygg och trevlig skola till ett helvete. Men de eleverna hände nog samma sak när vi inträdde fram i klassen. I tre år hände vi oss som främlingar och var bästa polare i sex år tills skolaavslutningen i sexan. Sen dess tog kontakten slut mellan oss och våldem i skolan tog slut. Det var en tid då sparkar utlöstes mot lärarna, excent grova svordomar åter mot lärarna. Samtidigt var det en tid då blod i färsen rann ner från eleverns ansikten, då slag och sparkar var en

naturlig vana varje dag och då gängbråk och rasism var som värst. Det var som att föreställa sig ett fängelse då bovarna hade tagit över.

För lärarna kunde inte göra nåt när det inträffa bråk mitt framför ögonen på dem. Och då de försökte bryta var det risk att de själva får slag mot sig. Ny anställda speciallärare kunde inte göra något åt trots mängder av utvecklingssamtal. Psykologer som vi pratade med kunde inte få klassen på fötter. Det är fruktansvärt då man tänker tillbaka.

Vilken skillnad det var att tänka tillbaka på dem tre första åren i grundskolan och dem tre mittenåren. Otroliga upplevelser.

När vår klass tag farväl både skolan,

lärarna, de resterande klasserna och vi själva

en stor lättnad, ~~de~~ har de kommande eleverna

gå runt fritt utan att känna oro.

Nu går jag i sista året i grundskolan och när jag började här i sjuan utan att va bekant till någon i klassen kändes konstigt. Jag

hoppades att vålden från föregående skolan

inte skall tas hit. Och som tur var gjorde

den inte. Personerna i denna klass är väldigt

konstiga och smått krasiga i min mening och

påminner inte ett dugg om eleverna i den

förra skolan. Här i den nya med de tre

sista åren i grundskolan lärde jag känna

nya kompisar och det är tryggt här. Men

ändå långt ifrån lägstadiets tider där

(hände man) alla och alla pratar med varandra.

Ännu idag finns det personer i denna klass

som jag inte känner ordentligt. Men dem

jag känner, de känner jag mer än väl.

Att gå i skolan från ettan till sexan var
annorlunda lätt. Det gick som rinnande vatten.

Men sedan i högstadiet blev det genast
tuffare. En sak är att när det går bra vill
man fortsätta och studera på, ~~det~~ är det kul
när man kan, men då allt går snett söker
man och vill lägga av.

De tre mittenåren i grundskolan tyckes jag
var som en hård gripande dramafilm. Lärarna
kan man inte klaga på för en av lärarna fick
svarar mot sig, de hade alla rädsla. Skolans
rektor gjorde ett uselt jobb för att ingripa.
Rektorn brydde sig inte det minsta och
det är fel då alla uppenbart kan se att
 saker och ting inte stämmer. Våld, mobbing,
slagsmål och gängbråk i princip varje dag.
Det ska inte behöva va så att elever inte

		Ämne		Ark nr	
Skrivpl. nr	Skrivn. dag	Poäng		Rättad den	Lärare
		Max	Medel		
		Uppnådda		Betyg	Inlämnad kl.

Den mest glädje fulla stunderna var
hela lägstadiet och då vi kom överens
om fotbollsplanen i mellanstadiet.

Nu i högstadiet får man lägga ²lekheteran
och allt våld man varit med om bakom
sig för här gäller det att få goda
resultat i skolan och självlärt att
trivas och må bra med vännerna.

Att va i en trygg och trevlig, vänskaplig
skola där man blir klok och lär
sig saker, de vad skolan handlar om.

Jag tycker att mina nio skolar i
grundskolan har varit underbara i stort
sett. Rent för sagt magiska i vissa stunder.

Nio bländande underbara skolar med många
facinerande händelser är vad jag varit med
om.